

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

התובע	א.ג. באמצעות ב"כ עו"ד משה יצחק הלוי נגד
הנתבעים	א.י ואחרים באמצעות ב"כ עו"ד שרגא בלזר ואח'

תביעת אבהות

החלטה (בעניין עריכת בדיקת רקמות)

- 1
- 2
- 3 1. "שניים אוחזים במליח...זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי" – כך פותח התלמוד את מסכת
- 4 בבא מציעא; כך גם נפתח התיק דנן, אלא שאת ה'טלית' מחליפה לצערינו קטינה בשם א,
- 5 ילידת 09/03/09 (כיום כבת 3.5), ושני 'אבות' אוחזין בה – התובע ונתבע 2: זה אומר
- 6 'כולה שלי ואני הוא אביה מולידה' וזה אומר 'כולה שלי ואני הוא אביה מולידה' – כ"א
- 7 מהם טוען לאבהותו על הקטינה – וכך הינו סיפור המעשה כפי שעולה הן מכתבי הטענות
- 8 והן מהדיונים שהתנהלו בבית המשפט, לרבות הליך שמיעת הראיות:
- 9
- 10 2. נתבעת 1 ("הנתבעת") ונתבע 2 ("הנתבע") הינם בני זוג יהודים, כאשר החל משנת 1993
- 11 הינם חיים יחדיו כזוג ללא נישואין, וכעבור כ-16 שנה הם מחליטים להינשא וביום
- 12 21/09/09 הם נישאים זל"ז כדמו"י בארה"ב.
- 13
- 14 3. מיחסי הנתבעים ועוד טרם נישואיהם, נולדו להם שני ילדים, בת ילידת 2002 ובן יליד 2004.
- 15
- 16 4. לימים, אי-שם במהלך שנת 2008 ועוד טרם הנתבעים נישאים זל"ז, מכירה הנתבעת את
- 17 התובע במסגרת פורום "נישואים פתוחים" באינטרנט; התובע הינו יהודי, נשוי ובעל
- 18 משפחה, אמיד, המתגורר ב**** ועובד ב****; יחסי התובע והנתבעת מתהדקים עד כדי
- 19 קיום יחסים אינטימיים, כאשר במקביל הנתבעת ממשיכה את יחסיה עם בן זוגה הנתבע.
- 20 (לא ברור אם באותה תקופה הנתבע ידע על מעשי זוגתו הנתבעת אם לא).
- 21
- 22 5. בתקופה בה מקיימים התובע והנתבעת יחסי אישות הרתה הנתבעת וביום 09/03/09 נולדה
- 23 הקטינה ונרשמה תחת שמו של הנתבע – בן זוגה של הנתבעת, כאשר חצי שנה לאחר מכן
- 24 נישאו כאמור הנתבעים כדמו"י בארה"ב; מאז לידתה מגדלים הנתבעים את הקטינה, יחד
- 25 עם שאר ילדיהם, במקום מגוריהם ב****.
- 26
- 27
- 28

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

6. למי איפוא הרתה הנתבעת ומיהו הוא איפוא אביה האמיתי של הקטינה א'?
- האם הנתבע הרשום כאביה? או שמא התובע שבאותה תקופה קיים גם הוא יחסי אישות עם התובעת? – זוהי השאלה שעומדת במוקד תביעת האבהות דנן.
7. לטענת התובע הוא אבי הקטינה, לטענתו הנתבעת אף הודיעה לו על הריונה ממנו עת הייתה בהריון והוא אף היה נוכח בביה"ח בעת לידתה וכל הצדדים ידעו ויודעים לאורך השנים שהינו אביה הביולוגי של הקטינה, והסיבה שהקטינה נרשמה תחת שמו של הנתבע הייתה מחשבתם דאז כי עדיף שהקטינה תגדל אצל הנתבעים החיים יחדיו כתא משפחתי חם ואוהב, יחד עם ילדיהם, כשמנגד התובע יקיים קשר רציף עם הקטינה - ואכן כך נהגו הצדדים בשתי שנותיה הראשונות של הקטינה: התובע נהג לבקר את הקטינה בביתם של הנתבעים באופן תדיר, היו תקופות בהן נהג לבקר אף אחת לשבוע-שבועיים, הקטינה אף לנה בביתו של התובע ב**** (לטענת הנתבעים מדובר היה בפעמיים בלבד, לטענת התובע בתדירות גבוהה של כל סופי שבוע), התובע אף שימש מספר פעמים כשמרטף לקטינה במשך ימים רצופים (סעי' 20 סיפא לכתב ההגנה של הנתבעת). זאת ועוד: לקטינה נערכה מסיבת 'בריתה' שבה השתתף התובע באופן פעיל ואף שילם ישירות לאולם 2,500 ₪ ע"ח הוצאות הבריתה! [על עובדה זו אגב לא חלקו הנתבעים, שכן התובע צרף מסמך!]. עוד טוען התובע כי בנוסף לסכום הבריתה העביר לנתבעת סכומים נוספים עבור הקטינה [גם על כך צרף התובע מסמכים].
- לתמיכה בטענותיו בעניין הקשר שלו עם הקטינה, צרף התובע מכתב בכתב ידה של התובעת מיום 15/04/10 הכולל את התייחסותה של הנתבעת למשולש התובע-הנתבעת-הקטינה, וכן תמונות בהן הוא מחזיק את הקטינה בביתו ב****, באמבטיה ועוד. (ראה המצורף לתצהיר מיום 22/03/11).
- כאמור כך היה מצב הדברים - לטענתו של התובע - בשתי שנותיה הראשונות של הקטינה, אלא שבסמוך לחודש 10/11 שינתה הנתבעת את דעתה והחליטה שלא לאפשר עוד קיומו של קשר בינו לבין הקטינה ועל כן נקט בהליכים המשפטיים דנן – תביעות אבהות ומשמורת, כאשר במסגרת תביעת האבהות עתר לביצוע בדיקת רקמות – היא הבדיקה נשוא ההחלטה.
8. הנתבעים בכתבי הגנתם מכחישים לחלוטין את כל טענות התובע וטוענים להד"ם! לא היה ולא נברא ואפילו משל לא היה! תביעת האבהות לשיטתם הזויה ותלושה מן המציאות תוך שהינם טוענים בביטחון רב ובאופן מוחלט כי הנתבע הוא אבי הקטינה! – לדוגמא:
- "הקטינה הינה בתו של הנתבע" (סעיף 18 לכתב ההגנה של הנתבעת וכן סעיפים 11 ו-15 לכתב ההגנה של הנתבע).
 - "הנתבע...יחזור ויטען כי הוא אביה של הקטינה" (סעיף 13 לכתב הגנתו).
 - "הנתבע...יחזור ויטען כי הקטינה הינה פרי אהבתם שלו ושל אישתו הנתבעת" (סעיף 15 לכתב הגנתו).
- על טענות אלו חזר הנתבע ביתר שאת בקדם המשפט הראשון, אך לשאלותיי התחמק למעשה מתשובה ישירה – ראה פרו' מיום 29.11.11 עמ' 4 משורה 13 שם ואילך.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

9. אך לא רק את טענת האבהות הכחישו הנתבעים אלא גם את אופי הקשר של התובע עם הקטינה הכחישו הנתבעים; כמוכן שלנוכח המסמכים שצרף התובע לא העזו הנתבעים להכחיש את עצם הקשר, כמו גם את ביקורו בביתם בתדירות כזו או אחרת ושמרטפות על הקטינה ואף הלנתה בביתו, אלא שלטענתם כתוצאה מההיכרות של התובע והנתבעת, התובע הפך ל"ידיד המשפחה" ובמסגרת זו סייע מידי פעם לנתבעים עצמם, לרבות סיוע בשמירה על הקטינה, מתנות לקטינה, הלנת הקטינה בביתו **הכל אך ורק במסגרת קשרי הידידות עימם – הא ותו לא**; גם את השתתפותו בהוצאות הברית שילם לאולם לגירסתם כ"מתנה" לבריתה אליה הוזמן כידיד המשפחה – הא ותו לא.
- לגירסת הנתבעים, בתחילת שנת 2011 הם החליטו לנתק את "קשרי הידידות" וביקשו מהתובע שלא להגיע עוד לביתם ובתגובה החליט התובע לנקום בהם ולטעון באופן שקרי והזוי 'לאבהות' על הקטינה שלהם במטרה לסכסך בין הנתבעת לנתבע ולהפר את שלום ביתם; קרי: לגירסתם של הנתבעים התובע יודע שתביעתו הזויה ותלושה מהמציאות וכל רצונו הינו לנקום בנתבעים על שהעזו לנתק את קשריהם עימו...
10. אודה על האמת – כבר בשלב הזה ולאחר שמיעת הצדדים בדיון הראשון והתרשמותי מהנתבעים ומאופן הצגת גירסתם בדיון ובכתבי טענות שהיו בשלב זה, גירסתם של הנתבעים נשמעה לי תמוהה ביותר, לא אמינה ואולי אף הזויה ואיננה מחזיקה מים: ראשית, אם אכן קשרי התובע והנתבעים היו על בסיס "ידידות" בלבד, האין זה מוגזם שהתובע ישקיע כך בקטינה?! ישמש כשמרטף לקטינה?! (ונוכח: לא מדובר בבחור צעיר שאין לו מה לעשות בחיים אלא באדם מבוסס ואמיד, בעל משפחה, המתגורר ועובד רחוק מאד ממקום מגורי הנתבעים!), מלין אותה בביתו?! (כשלו עצמו יש משפחה משלו...), משלם ישירות לאולם 2,500 ₪ ע"ח הוצאות הברית?! מצטלם עימה ברחיצתה באמבטיה?! זאת ועוד: אם אכן אין כל קשר ביולוגי בין התובע לקטינה ואף לא קשר משפחתי, וכל קשריו עם הנתבעים היו "קשרי ידידות" הא ותו לא - מה יכול להיות כזה נורא בניתוק "קשרי ידידות" היכול להביא אדם "לנקום" במי שניתק עימו את "קשרי הידידות" באמצעות הגשת תביעת אבהות שקרית והזויה על קטינה שכלל אינה שלו?! הרי לשם כך צריך להיות אדם הזוי, תעוזה או שמא תמהוני-משוגע שלא לומר **אכזר ביותר**!) לנהל מלחמות ונקמות ע"ג קטינה מסכנה כבת 3.5 שכלל איננה אשמה ב"ניתוק קשרי הידידות"; אודה על האמת, לא התרשמתי מהתובע כי הינו הזוי/משוגע/תמהוני/אכזר אלא אדרבא, התובע הותיר בי רושם אמין מאד, של אדם מיושב, הגיוני ושקול, מה עוד שהינו מיוצג ע"י בר-סמכא ולבטח שמע מבא כוחו כי בדיקת רקמות היא הצעד הטבעי בתיק וחיש מהר יתברר כי תביעתו הינה שקרית והזויה והוא אף יחוייב בהוצאות משפט! [הלא התובע לא ידע מראש שהנתבעים יתנגדו לבדיקת הרקמות...]; ככל שחפץ איפוא התובע "לנקום" בנתבעים על "שהעזו" לנתק עימו את "קשרי הידידות" (טענה הזויה לכשעצמה...) – מה הוא ירוויח מנקיטת הליך שעל נקלה ניתן יהיה לברר שהינו הליך שקרי!! **החסרות דרכי נקמה יצירתיות בלתי אם להגיש תביעות הזויות על ילדים שאינם שלך!!**

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

11. גירסתו איפוא של התובע בצירוף שלל המסמכים והראיות לכאורה שצרף, אל מול גירסתם
התמוהה בלשון המעטה של הנתבעים, בפרט שלא הייתה מחלוקת כי בתקופת הורתה של
הקטינה, התובע והנתבעת קיימו יחסי אישות, די היה בכך כדי להוות לפחות ראשית ראיה
לכאורה על כי יש רגליים לדבר - לטענותיו של התובע בדבר אבהותו הנטענת על הקטינה,
ועל כן הצעתי לצדדים את הצעד המתבקש בתיק: עריכת בדיקת רקמות שתוכיח על נקלה
מיהו האב האמיתי (החלטה מיום 13.7.11), בפרט שאין בנידון דידן כל חשש ממזרות.
(לעניין זה ראה חו"ד כב' נשיא ביה"ד הגדול מיום 18.12.11 שצורפה לתגובת היועמ"ש
מיום 10.1.12, לפיה אין כל מניעה מלערוך את בדיקת הרקמות ואין כל חשש ממזרות, שכן
בתקופת הורתה ולידתה של הקטינה הנתבעים לא היו נשואים); אף המלצת העו"ס
בתסקירה (הוגש ביום 11/07/11) הייתה לערוך את בדיקת הרקמות כי **"לשם התפתחותה
הנפשית התקינה של א' ולשם גיבוש זהותה האישית חשוב שייקבע מיהו אביה
הביולוגי"**; אף היועמ"ש הביע עמדתו לנוכח הנ"ל כי יש לערוך את בדיקת הרקמות;
מה איפוא יותר פשוט מלערוך בדיקת רקמות שתצביע על נקלה מיהו האב הביולוגי?!
12. ואכן התובע הסכים לאלתר לבדיקת הרקמות **אלא שהנתבעים התנגדו לכך מכל וכל!**
אודה על האמת – התנגדותם של הנתבעים לבירור האמת עוררה בי יותר מחשד וחזקה בי
את התחושה שיש ממש בטענותיו של התובע וכי הנתבעים חפצים לעשות כל אשר לאל ידם
כדי להסתיר את האמת, שהרי ככל שהינם **בטוחים** בדבר אבהות הנתבע על הקטינה,
מה להם שיתנגדו?? הלא אין כמו בדיקה פשוטה זו כדי להפריך באחת את "שקריו" של
התובע ולדחות על הסף את תביעתו "ההזויה" תוך חיובו בהוצאות לדוגמא!
אלא שהנתבעים תרצו את התנגדותם בכך, שהואיל ואין כל שחר לטענות התובע **ממילא
אין כל צורך** בבדיקת הרקמות... [ראה למשל תשובות הנתבע בעמ' 4 ש' 28 ואילך] – נימוק שאינו
מחזיק מים: אדרבא, אם אין כל שחר לטענות התובע, יבואו תוצאות הבדיקה ויוכיחו!
עוד הוסיפו הנתבעים וטענו, שהואיל והקטינה יודעת מאז ומתמיד כי הנתבע הוא אביה הרי
שעצם עריכת הבדיקה תפגע בקטינה – **טענה שאיננה מובנת כלל וכלל**: הלא אם לשיטת
הנתבעים הנתבע הוא אביה מולידה של הקטינה באופן ברור, הרי שלשיטתם תוצאת
הבדיקה ידועה מראש ומדוע **שעצם** עריכת הבדיקה תפגע בקטינה?? אדרבא, לשיטתם הם
אלו שהיו צריכים לחפץ בבדיקה על מנת להפריך את טענותיו של התובע במהירות
האפשרית על מנת להגן על הקטינה מהתמשכות ההליך המשפטי!
13. זאת ועוד: בתגובתם של הנתבעים מיום 28/07/11, לפתע פתאום חזרו בהם הנתבעים
מה"ביטחון הרב" בדבר אבהותו של הנתבע על הקטינה, לפתע פתאום הם אינם מוכנים
להצהיר בביטחון כי אכן הנתבע הינו אבי הקטינה: **"הנתבעים לא הציגו בפני העו"ס "ביטחון"
באשר לזהות האב וקביעה זו של העו"ס אין לה על מה לסמוך"** (סעיף 1.2 לתגובה). **"הנתבעים לא
הביעו ביטחון בהיותם הוריה הביולוגיים של הקטינה"** (סעיף 2.2 לתגובה);

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

- 1 תחת זאת עברו הנתבעים להתגונן מפני בדיקת הרקמות בטענה אחת ויחידה – פגיעה
2 בטובת הקטינה באם יתברר כי התובע הוא אכן אביה הביולוגי: "הנתבעים בטוחים בקשר
3 ארוך השנים ביניהם (החל משנת 1993) והם בטוחים באושרה של הקטינה, אשר מגודלת
4 וממופלת על ידם באהבה גדולה יחד עם שני אחיה הקטינים. הנתבעים בטוחים שבדיקה עלולה
5 להרוס את חייהם, לערער את הקטינה, לפגוע בה, לגרום לה לזנק בלתי הפיך" (סעיף 2.2 לתגובה);
6 "הקטינה נולדה כבת למשפחה יציבה, הכוללת את הנתבעים – אמה ואביה ושני אחיה שהינם
7 כאמור קטינים אף הם. הקטינה רשומה כבתו של הנתבע אשר מגדל אותה ודואג לכל מחסורה.
8 הנתבע הוא היחיד אותו מכירה הקטינה כאביה מאז ינקותה, אליו היא קשורה בכל נימי נפשה
9 בקשר חם, אוהב ומיוחד במינו. הקטינה רואה את הנתבע כאביה ואת הוריו של הנתבע כסבא
10 וסבתא אהובים. הקטינה יודעת כי הנתבע הוא אביה ואינה זקוקה לכל הוכחה... טובתה של
11 הקטינה החיה כאמור במסגרת משפחתית מיטיבה, יציבה, חמה ואוהבת מחייבת שלא לערער את
12 מציאות חייה בעצם הברור. ביצוע בדיקה לסיווג רקמות עלול לפגוע קשות בקטינה ובחיי
13 משפחתה ולהסב לכל בני המשפחה, לרבות הקטינה, פגיעה קשה עד כדי חרבת העולם השקט,
14 השלול והבטוח של הקטינה, אחיה הקטינים וכל המשפחה... תוצאות הבדיקה עלולות להשפיע על
15 זהותה האישית של הקטינה, על רציפות חייה ולפגוע בהתפתחותה הנאותה, דבר אשר ברור כי
16 איננו עולה בקנה אחד עם טובתה." (סעיפים 7-10 לתגובה).
17
- 18 14. בהחלטתי מיום 28/07/11 נתתי את דעתי על תגובת הנתבעים הנ"ל וציינתי כי מדובר בחוסר
19 תום לב מצד הנתבעים, עד כדי שימוש לרעה בהליכי בימ"ש ואולי אף הטעייה, שכן בכתבי
20 ההגנה מטעמם הם טענו בביטחון ובאופן מוחלט כי הינם יודעים שהנתבע הוא אבי הקטינה
21 באופן מוחלט, ולפתע פתאום, כש"הטבעת מתהדקת", הם כבר "אינם בטוחים" בדבר זהות
22 האב וכל אשר הינם "בטוחים" בו הינו אושרה של הקטינה... עוד הוספתי וציינתי, כי לו
23 היה מדובר בקטינה מבוגרת יותר, שמבינה את משמעות הדברים ומכירה את הנתבע תקופה
24 ארוכה כאביה בדווקא, ייתכן שהיה ניתן לשקול שמא "טובת הקטינה" הינה להמשיך את
25 חייה ללא בירור האמת העובדתית, ברם מדובר בקטינה בת שנתיים וחצי בלבד (אז במועד
26 החלטתי) ולא ניתן לתת איפוא משקל רב לידיעתה של הקטינה מיהו אביה כיום,
27 וספק רב אם המושג "אב ביולוגי" נתפס אצלה כפי שנתפס אצל ילדים מבוגרים יותר, בפרט
28 שבנידונינו התובע איננו בגדר "זר" לקטינה, כך ש"העברת הזהות" לא תפגע בקטינה
29 במידה ותבוצע באופן מבוקר ובליזוי מקצועי.
30
- 31 15. מכל מקום ולאור **התנגדותם הנחרצת(!)** של הנתבעים לבדיקת הרקמות בנימוקי 'טובת
32 הקטינה', לא היה מנוס מלהמשיך את ההליך ולקיימו בהתאם למבחן המדרגים כפי
33 שהותווה בבר"ע 1364/04, ועל כן בהחלטתי מיום 30/11/11 הוריתי כי יש לבחון בשלב
34 הראשון את **טובת הקטינה ביחס לאפשרות שיתברר שאביה הביולוגי הינו אכן התובע** –
35 **אב אחר מאשר מוכר לה כיום**, תוך שהצבעתי על כך כי לאור העובדה שהתביעה הוגשה
36 בהיות הקטינה כבת שנתיים וחצי בעקבות ניתוקה הפתאומי מהתובע, הרי שמשך הזמן

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

- הדיוני עד להכרעה עלול לפגוע בטובת הקטינה במידה ויוכרע כי יש לערוך את בדיקת הרקמות ואף יתברר כי התובע הינו אבי הקטינה, ועל כן באופן מיידי מיניתי את מכון שלם כמומחה מטעם בית המשפט לבחון את שאלת טובת הקטינה בהיבט הבא: **באם אכן יתברר כי התובע הינו אביה הביולוגי של הקטינה, כיצד ישפיע גילוי זה על הקטינה ועל התפתחותה ומהן ההשלכות האפשריות של בירור האבהות**, כאשר בהתאם לפסיקה בבר"ע 1364/04 הוריתי במפורש בהחלטתי, כי על הבדיקה להתמקד אך ורק במצבה של הקטינה ובקשר שלה עם שני הטוענים לאבהות **ובהשלכות האפשריות על טובתה מעצם הבירור**, ללא כל קשר למסוגלות ההורית של מי מהטוענים לאבהות.
16. **בשלב הזה ניסו הנתבעים לסכל את הליך בדיקת מכון שלם מתוך כוונה למשוך את הזמן:** הנתבעים סרבו לשתף פעולה עם המכון ורק לאחר למעלה מחודש לאחר מתן ההחלטה, ביום 9.1.12, פנו הנתבעים והגישו בקשה לפסול את מכון שלם בטענות חסרות שחר; משסירבתי להיעתר לבקשתם (החלטה מיום 9.1.12), המשיכו הנתבעים בסירובם לשתף פעולה עם המכון (ראה החלטות מיום: 13.1.12; 7.2.12; 12.2.12) ואף מימשו את זכותם להגשת בר"ע על סירובי לפסול את מכון שלם, אלא שלהגשת הבר"ע הם המתינו ממש עד המועד האחרון של מניין הימים להגשת בר"ע; מכל מקום הבר"ע נדחתה (רמ"ש 12-02-12899 מיום 14/02/12), תוך שבית המשפט לא חוסך את ביקורתו מהנתבעים על כך שהשתהו בבקשתם ואף תמך בדעתי כי לא יכול להיות ספק שטובתה של הקטינה מחייבת להחיש את הבירור בעניינה ככל האפשר.
17. **בשלב זה ולאחר שהנתבעים מיצו את ניסיונותיהם לסכל את הליך בדיקתו של מכון שלם, לא הייתה להם ברירה והם החלו לשתף פעולה עם מכון שלם, הופיעו לאיבחונים, וביום 17/05/12 הוגשה חוות דעתו של מכון שלם (בתוספת השלמה שהושמטה מההגשה המקורית והוגשה מאוחר יותר ביום 16/07/12) – חוות דעת מקיפה ביותר, המשתרעת על למעלה מ-40 עמודים!**
- חוות הדעת כוללת מבחנים רבים ומוצלבים שנעשו לכל אחד מהצדדים בנפרד ובנוסף אינטרקציות בין הצדדים, כאשר בעריכת המבחנים והאינטרקציות השתתפו ארבעה בודקים שונים, כל אחד מומחה בתחומו הוא.**
- בשל הרצון והצורך לכתוב החלטה זו באופן מהיר עד כמה שניתן (שכן כאמור לעיל, במידה ויתברר כי התובע הינו אבי הקטינה הרי שלמשך זמן הניתוק מהקטינה יש השלכה על טובת הקטינה ויש להחיש איפוא את ההכרעה בתיק זה ועל כן ראיתי לנכון לכתוב ההחלטה באופן מיידי ומהיר), לא אסקור איפוא את ממצאי המבחנים והאינטרקציות ודי אם אפנה לחוות הדעת בשלמותה, שהינה ברורה ביותר, מסודרת מאוד, לאחר כל מבחן מופיע סיכום ומסקנות, כאשר סופה של חוות הדעת מסתיים בסיכום הממצאים כולם **ובהמלצה חד-משמעית בדבר עריכת בדיקת רקמות לקטינה בשל טובת הקטינה**.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

- 1 למרות האמור ובשל חשיבות הדברים, אציין בקצירת האומר מקצת מסיכומי האבחונים
2 (ההדגשות אינן במקור):
3
4
5 **מתוך סיכום אבחון הקטינה** 18.
6 "מהתכנים שעלו במשחק הדמיוני שלה ומתגובותיה נראה כי א' נראה מודעת, גם אם באופן
7 טרום-מילולי, למחלוקת הקיימת אודות אביה ותכנים אלה עולים בבירור בתגובותיה ובמשחק
8 הדמיוני שלה... נראה שהנושא המרכזי של המשפחה אינו מדובר או מעובד בצורה מתאימה וא'
9 עשויה לפתח נרטיב פרטי משלה, מתוך חלקי המידע שקולטת, שהינו מורכב יותר וצפוי להגביר
10 את החרדה שלה".
11
12 **מתוך סיכום אבחון הנתבעת** 19.
13 "נראה כי אכן שואפת למובתה של בתה, לפי תפיסתה והבנתה, עם זאת ממצאי האבחון מעלים
14 שאלה משמעותיות באשר ליכולתה להיות מספיק ערנית לצרכיה הרגשיים של הקטינה ולעשות
15 הבחנה מספקת בין צרכיה לצרכי בתה. לתפיסתה קיימת הלימה בין צרכיה לצרכי בתה גם בכל
16 הנוגע לבירור זהותו של אביה הביולוגי. אין זה נראה עם זאת, כי תפיסתה זו מבוססת על בחינת
17 עומק מצידה של צרכי הקטינה אלא על הצורך האישיותי שלה עצמה לשמור על היציבות בחייה
18 ולהימנע מהתערבות של גורמים אשר לתפיסתה עלולים לערער על יציבות זו".
19
20 **מתוך סיכום אבחון הנתבע** 20.
21 "מר ק. מתייחס לא' כבתו לכל דבר ומכחיש כל אפשרות אחרת. (מאוחר יותר במהלך ראיון זוגי,
22 לאחר לחץ רב מצד הבודקת, מכיר באפשרות הפיזיולוגית כי היא איננה בתו). ...
23 ... בה בעת מתוך אפיוניו האישיותיים עולה שאלה באשר ליכולתו להיות מספיק ערני לצרכיה
24 הרגשיים והממשיים של הקטינה ולהפריד בין עמדתה הרגשית לעמדתו שלו... במידה ויחלט על
25 בדיקת אבהות ובמידה ויימצא כי מר ק. איננו אביה הביולוגי של הקטינה, הערכתי היא כי בשל
26 אפיוניו האישיים והמסירות הרבה שלו כלפי משפחתו והצורך שלו לשמור על אחדות ויציבות
27 המשפחה, מר ק. יוכל להתמודד עם כל בשורה שלא תהיה... מר ק. יציב דיו על מנת להתמודד
28 עם תוצאות הבדיקה באשר תהינה".
29
30 **מתוך סיכום אבחון התובע** 21.
31 "מתוך ממצאי הבדיקה עולה תמונה לא פשוטה של אדם שמצד אחד יוכל לתרום לא' תרומה
32 ייחודית וחשובה אם אכן יתברר כי הוא אביה. מאידך עולה מן הבדיקה שמדובר באדם שלא תמיד
33 מצליח לממש את הציפיות שהסביבה תלויה בו ושעמרכות היחסים שהוא יוצר נוטות לעיתים
34 להיות מורכבות יתר על המידה".
35
36 22. לשם השלמת הדברים יצוין כי לא נעשתה אינטרקציה בין התובע לבין הקטינה וזאת
37 משיקולים מקצועיים של מכון שלם שהעריך כי מפגש שכזה לא יתרום לממצאים, בין היתר
38 על רקע תקופת הנתק הארוכה ואף ייתכן כי מפגש לעת הזו נזקו יהיה רב מן המידע שיופק
ממנו (ראה סוף עמוד 36 בחוות הדעת).

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

23. כאמור, המבחנים והאינטרקציות נעשו ע"י מספר בודקים, באופן שכל בודק היה עצמאי ובלתי תלוי בתוצאות המבחנים שערכו הבודקים האחרים, כאשר בסופו של דבר ממצאי המבחנים והאינטרקציות כולם רוכזו ונותחו ע"י שני מומחים - ד"ר עמוס שרון פסיכולוג קליני מומחה וד"ר מרדכי שרי פסיכולוג קליני בכיר מנהל מכון שלם - החתומים על חוות הדעת; סיכומם של המומחים מתחיל בעמוד 32 לחו"ד, שם חוזרים המומחים על סיכומי המבחנים והאינטרקציות, ובעמוד 37 לחו"ד עוברים המומחים לנתח את השיקולים בעד ונגד עריכת הבדיקה:

בעד הבדיקה

"מבדיקתה של א' עולה אינדיקציה חזקה לכך שא' אכן ערה באופן זה או אחר לחוסר הוודאות בנוגע לזהות אביה... ערה לקיומו של קונפליקט משפחתי וכי היא חסרת ביטחון מחוץ לבית. ממצאים אלה מצביעים על כך שא' זקוקה לוודאות באשר לזהות אביה ולמצב המשפחתי ושהעד וודאות בתחום זה משפיע עליה לרעה ועשוי להמשיך ולהוות גורם לחרדה ולאי שקט גם בהמשך התפתחותה. ממצא זה שומט במידה רבה את הקרקע מתחת לטיעון המרכזי נגד קיום הבדיקה, לפיו טומנת הבדיקה בחובה סכנה של ערעור תמונת עולמה של א' כפי שזו נבנתה בשלוש השנים האחרונות ובמסגרתה [הנתבע] הינו כביכול האב היחיד אשר מוכר לה".

נגד הבדיקה

"...דמותו של מר ג. [התובע] ניתן בהחלט להציב סימני שאלה ביחס ליכולתו להוות משענת בטוחה, רציפה ואמינה לאורך התפתחותה של א' וביחס ליכולתו להפעיל שיקול דעת באורח שיתרום לתפקוד המערכת המשפחתית המורכבת בה תגדל...עם זאת, לדעתנו, עיקר הדיון בשאלות אלה אינו רלוונטי בשלב זה. אם וכאשר יימצא שהוא אכן אביה...יהיה מקום לדון באופי הקשר בינו לבין א'..."

ולבסוף מסכמים המומחים ומגיעים להמלצתם החד-משמעית:

"בבואינו לסכם את הדיון ולשקלל את השיקולים העשויים בעד ונגד...אנו מתרשמים שלמרות מורכבות הנושא, כפות המאזניים נוטות בבירור לטובת עריכת הבדיקה הנדונה ואנו ממליצים לכבוד בית המשפט להורות על עריכתה." - כאשר מייד דואגים המומחים להפריד הפרדת מוחלטת(!) בין עצם בירור הוודאות בחייה של הקטינה לדעת מיהו אביה הביולוגי, לבין אופי הקשר וההליך הטיפולי שיצטרך להיות במידה ויתברר כי התובע הינו אכן אבי הקטינה: "המלצות טיפוליות ומערכתיות נוספות תלויות כמובן ברובן בתוצאות הבדיקה..."

24. חוות הדעת מבוססת איפוא היטב, כאשר ניכר בה כי הדיון היה נקודתי וספציפי על הקטינה דנן, תוך בדיקת כל המרכיבים הספציפיים במקרה דנן שעשויים להשפיע על השיקולים בעד ונגד, המומחים אף ראו לנכון לפרט את השיקולים הספציפיים בעד ונגד, תוך שהינם מגיעים למסקנה סופית ומשוקללת, כי בקטינה דנן שיקולי ה'בעד' גוברים על שיקולי ה'נגד', בין היתר משם שאת עיקר שיקולי ה'נגד' ניתן יהיה לפתור באמצעות הליך טיפולי אם וכאשר.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

25. בתגובה לחוות הדעת, הנתבעים עמדו על זכותם הדיונית לחקור את המומחים וכן את התובע, ואכן חקירות אלו התקיימו באריכות רבה, במשך שני דיונים: 9.10.12 ו-16.7.12.
26. **התרשמותי מהמומחים שנחקרו הייתה טובה מאד**; המומחים השיבו על כל שאלה ושאלה שנשאלו, לרבות שאלות ביהמ"ש, תוך שהינם מסבירים באריכות כיצד ועל סמך מה הגיעו לקביעות כאלה ואחרות; התרשמתי כי המומחים לא יצאו מנקודת מוצא כללית (למעט כפי שיצויין בסעיף 32 להלן) אלא בדקו את המקרה דנן באופן ספציפי תוך שמסקנתם התבססה על בדיקת טובתה הספציפית של הקטינה דנן; הדיון היה נקודתי וספציפי על הקטינה דנן ולא דיון תיאורטי-עקרוני ב'טובתם של קטינים'. כמו"כ שוכנעתי כי המבחנים שערכו הבודקים הינם המבחנים המקובלים כיום ובשיטות המקובלות וכי הממצאים לא היו 'מקריים' אלא הוצלבו באמצעות המבחנים השונים והבדקים השונים. לא שוכנעתי כי נפלו פגמים בבדיקות.
- ב"כ הנתבעים טען בסיכומיו כי נפל פגם בכך שלפני המכון היה כתב התביעה של התובע ולא כתב ההגנה של הנתבעים, אלא שהמומחה השיב במפורש כי **תצהירי הנתבעים היו לפניו** (עמ' 11 ש' 17-18) – ובתיק זה תצהירי הנתבעים אינם "תצהיר בג"צ" אלא תצהירים הכוללים את **כל** (!) טענות הנתבעים לרבות מסמכים!
27. ד"ר שרון אף התמקד ב**נזק שעלול להיגרם לקטינה הספציפית כתוצאה מאווירת הסוד הקיימת מסביב לשאלת האבהות** – ראה עמ' 23 שורה 18 ואילך, תוך שמנגד הביא בחשבון גם את שיקולי ה'נגד' (ראה עמ' 33 שורה 18 ואילך).
28. ד"ר שרון אף הדגיש את **החשיבות להחיש ההליך ואת הנזק העלול להיגרם לקטינה הספציפית כתוצאה מהשתהות ההליכים** – ראה עמ' 34 ש' 2 ואילך.
29. גם תשובותיה של הבודקת מיכל דביר-קורן בחקירתה היו עקביות וקוהרנטיות ונגעו לקטינה הספציפית ולא לעקרונות כלליים בדבר 'טובתם של קטינים'; שוכנעתי באמינותה ובמקצועיותה ובתשובותיה המקצועיות, הגב' קורן התמודדה עם כל השאלות והקושיות שניסה ב"כ הנתבעים להקשות עליה, היא הסבירה באריכות רבה את הקשר בין אופן הבדיקות לממצאים ולמסקנות, את הנזק שעלול להיגרם לקטינה דנן כתוצאה מאי-בירור האמת (ראה עמ' 52 ואילך), והשיבה לכל שאלה באופן מקצועי, אמין ומשכנע ביותר.
- לעניין זה ועל מנת למנוע מהנתבעים שימוש מטעה במושגים בהם השתמשה הגב' קורן בחקירתה, רואה אני לנכון להעיר ולהדגיש כי לאורך תשובותיה לעניין ממצאי הבדיקות שנערכו לקטינה, השתמשה הגב' קורן במונח "פרשנות" – מונח שמעצם טיבו וטבעו הינו 'סובייקטיבי', שהרי מול ה'פרשנות' שלה תיתכן לכאורה גם 'פרשנות' אחרת; אלא שבהמשך חקירתה, כתוצאה מהקשר הדברים בהם המשיכה הגב' קורן להשתמש במונח זה, עמדתי על כך כי למעשה הגב' קורן השתמשה למעשה במינוח הלא-נכון ולא ל'**פרשנות**' הממצאים התכוונה אלא למונח "**תרגום**" קרי: **תרגום הממצאים למסקנות**
- בכתב** – ראה עמ' 60 שורות 21-27.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

- 1 כמו"כ ניסה ב"כ הנתבעים בסיכומיו להיבנות על ניסוח שגוי של הגב' קורן בעמ' 4 ש' 7-10
2 שכביכול הינה מאשרת שלא בדקה ולא הייתה צריכה לבדוק את טובת הילדה, ברם מהקשר
3 הדברים ברור שמדובר בניסוח שגוי שכן השאלה הזו נשאלה בהקשר להתפתחותה של
4 הקטינה, ואכן בהקשר זה של התפתחות הקטינה טובתה לא נבדקה ולא הייתה אמורה
5 להיבדק, שכן בעניינינו טובת הקטינה הרלוונטית אותה צריך לבדוק ושאכן נבדקה
6 כפי שמופיע לאורך כל בדיקת הגב' קורן בחוות הדעת וכן בחקירתה, הינה בקשר
7 לגילוי האבהות ולא בהקשר להתפתחותה העתידית וכדו'.
8
9 30. ב"כ הנתבעים ניסה, בחקירתו ובסיכומיו, להיתלות בעובדה ששפת האם של הקטינה הינה
10 רוסית ומנגד שיחות הבודקים עימה היו בשפה העברית, אך הסבריהם של שני המומחים
11 בחקירתם הניחו את דעתי כי אכן לא הייתה לעובדה זו כל השפעה על ממצאי הבדיקות –
12 ראה את הסברו של ד"ר עמוס שרון בעמוד 14 ואילך (בפרט משורה 26 שם ואילך) וכן את
13 הסבריה של גב' מיכל דביר קורן מעמ' 42 למטה ואילך, לרבות בעמ' 44 ש' 6 ואילך.
14
15 31. איני מקבל את ניסיונו של ב"כ הנתבעים "להאשים" את המומחים שכביכול עוד טרם
16 הבדיקה "סימנו" את התוצאה אליה רצו כביכול להגיע – בעד בדיקת הרקמות; הקשיתי על
17 ב"כ הנתבעים – מדוע לחשוב כך? מה האינטרס של המומחים "לרצות" דווקא בבדיקת
18 הרקמות? וכי את שכרם הינם מקבלים בהתאם לתוצאה?! או שמא יש להם חיבה מיוחדת
19 לתובע?! – תשובות לשאלות אלו לא קיבלתי מב"כ הנתבעים, מה עוד שלא הובאה בפניי כל
20 ראייה לכך שחוות הדעת של מכון שלם ממליצות כדבר שבשיגרה דווקא על בדיקת רקמות;
21 אדרבא, ראה למשל עמ"ש 44902-10-10 (סע' 22-23) - שם דווקא מכון שלם נמנע מלהמליץ
22 על בדיקת רקמות...
23 32. ולעניין זה אזכיר ואדגיש: אכן נכון הוא כי המומחה ד"ר שרון "הודה" שבחינת השאלה
24 האם להמליץ על בדיקת רקמות אם לא, הן בחוות דעת זו והן בכל חוות הדעת שהמכון
25 עורך בעניין זה, לא מתחילה מ"חלל ריק" ("האם טובת הקטין הינה בעד עריכת בדיקת
26 רקמות") אלא הפוך: הבדיקה מתחילה מנקודת המוצא העקרונית שטובת כל קטין הינה
27 בעד ברור זהות אביו הביולוגי - אלא א"כ טובתו של קטין ספציפי נוגדת בעניינו את
28 אי הבירור (ראה פרו' מיום 16.7.12 עמ' 24 ש' 17-4 ש' 12 שם); אלא שגישה זו נתמכת ואף
29 אושרה בפסיקה הקובעת כי זכות יסוד של ילד שידע מיהו אביו מולידו כאשר ניתן לראות
30 זכות זו גם כנגזרת של חוק יסוד כבוד האדם וחירותו:
31 "הנה כי כן אין חולק כי קיימת זכות יסוד של ילד לדעת מיהו אביו מולידו ועל כן
32 בעת שמדובר בילד מהפנויה הדרך הראויה לבירור התביעה היא על ידי מתן
33 הוראה לעריכת בדיקה גנטית להורות". (בר"ע 1364/04 – ההדגשה הינה במקור!
34 וראה עוד ע"א 3077/90; בש"א 56678/06; תמ"ש 7530/08; תמ"ש 42126-07-10;
35 ע"א 7155/96 ועוד!)

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

- 1 הנה כי כן, נקודת המוצא צריכה להיות בעד בירור זהות האב (בפרט כשאין חשש ממזרות)
2 אלא א"כ לפנינו קטין ספציפי שטובתו נוגדת את אי הבירור – ואכן מחוות הדעת
3 ומחקירת המומחים עולה בבירור כי הבודקים לא הסתפקו באותה נקודת מוצא עקרונית
4 אלא המשיכו לשלב השני ובדקו האם אצל הקטינה הספציפית קיימים שיקולי נגד, שמא
5 טובתה הספציפית נוגדת את אי הבירור.
6
7 **עיקרו של דבר, לא עלה בידי הנתבעים לסתור את חוות הדעת, על כל חלקיה.** 33
8
9 לעומת התרשמותי החיובית ממומחי המכון (ואף מן התובע), הרי שמהנתבעים התרשמתי
10 באופן שלילי ביותר ואינני נותן כל אמון בגירסתם: כאמור בתחילה ניסו להטעות את בית
11 המשפט בכך שטענו שאינ להם ספק שהנתבע הינו אבי הקטינה והאשימו את התובע כי בדה
12 את הכל מליבו, ולאחר מכן כשחשו שהטבעת מתהדקת סביב צווארם הם הסכימו להודות
13 כי הם לא בטוחים שהנתבע הינו אבי הקטינה... בנוסף התחמקו הנתבעים
14 בחקירותיהם מלתת תשובות ישירות, בפרט לשאלות בית המשפט, ראה למשל עמ' 4 לפר'
15 ואילך וכן עמ' 89 לפר' ואילך (לרבות הערת בית המשפט המופיעה שם בעמ' 90).
16 תשובותיהם, בפרט תשובותיה של הנתבעת – היו תשובות מתחמקות ביותר, לא הגיוניות
17 (ראה למשל עמ' 88 ואילך), תשובות שאינן מסבירות את טיב הקשר שבינה לבין התובע
18 לאור גירסתה שהתובע אינו אבי הקטינה; ראה עמ' 74 למטה ואילך, עמ' 88 ואילך, וכן
19 בעמ' 79 למטה שם ואילך כיצד הודתה הנתבעת כי התובע אכן השתתף בהוצאות הבריתה
20 של הקטינה, כאשר הסבריה שם מדוע הנתבע ראה לנכון להשתתף בהוצאות שכאלו אם
21 אינו אבי הקטינה, לא שכנעוני בלשון המעטה; לא הצלחתי לרדת לסוף דעתה של הנתבעת,
22 מה ההיגיון בכך שאדם שלשיטתה איננו אבי הקטינה ו/או בן משפחתה, יהיה מוכן לתת
23 "מתנה" בגובה 2,500 ש"ח, ועוד לשלם זאת ישירות לאולם...
24 **עיקרו של דבר התרשמתי מהנתבעים כי כנראה הינם יודעים בבירור (!) כי התובע הוא** 35
25 **אכן אבי הקטינה, והינם יודעים איפוא כי ברגע שאמת זו תתברר מבחינה משפטית תהיה**
26 **לתובע "זכות" על הקטינה – ובכך הם אינם חפצים! לא טובת הקטינה מניעה אותם אלא**
27 **טובתם שלהם; העובדה שהתובע יהפוך לאבי הקטינה מבחינה משפטית ותהיה לו**
28 **אפטרופסות עליה – היא שמניעה את הנתבעים להתנגד לבדיקת הרקמות; זכות היסוד של**
29 **הקטינה לדעת מיהו אביה מולידה, כלל איננה מעניינת את הנתבעים ואלמנט זה כלל**
30 **לא בא בחשבון שיקוליהם! מבחינתם לא אכפת להם כלל כי הקטינה לא תדע לעולם מיהו**
31 **אביה מולידה, העיקר שתהיה להם אפטרופסות בלעדית על הקטינה – זה בלבד מניע את**
32 **הנתבעים ולשם כך יעשו הכל על מנת לסכל את בירור האמת המשפטית, וגם אם כל אנשי**
33 **המקצוע בעולם יגידו להם כי טובתה של הקטינה לדעת מיהו אביה מולידה, זה יעניין אותם**
34 **כקליפת השום; מבחינתם, שהקטינה תחיה כל חייה בשקר שהם "שתלו" בה שהם ורק**
35 **הם התא המשפחתי היחידי שיש לה.**

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

- 1 ער אני לכך שהנכתב לעיל על הנתבעים הינם דברים קשים ביותר ואולי אף מצמררים, ברם
2 זוהי התרשמותי מהנתבעים, בעיקר מהנתבעת, לאחר שכמעט בכל דיון ראיתי לנכון לשאול
3 את הנתבעים שוב ושוב ולעמת אותם עם הדברים שהתבררו במהלך הדיונים, במהלך
4 חקירות המומחים, וכמעט כל תשובה ותשובה שמי מהנתבעים השיב לביהמ"ש, **חיזקה** בי
5 את ההתרשמות הנ"ל; אגב, התרשמות זו תואמת להפליא את ממצאי הבדיקות של
6 המומחים את הנתבעים ומסקנתם כי **הנתבעים אינם מבחינים בין צרכיה הרגשיים של**
7 **הקטינה לצרכיהם** – ראה בחוה"ד עמודים: 13, 18, 23.
- 8
9 הנתבעים, באמצעות בא כוחם, ניסו בכתבי טענותיהם, בחקירתו של התובע ובסיכומיהם, 36
10 להכפיש את התובע ולציירו בעיני בית המשפט **כדמות שלילית ביותר** – לא השתכנעתי כי כך
11 הם פני הדברים, הסבריו של התובע בעמ' 80 לפרו' ש' 21 ואילך הניחו את דעתי (ואת ידיעתי
12 בתחום המחשבים) כי התמונות בדף האינטרנט אינן חייבות להיות שלו (כל מי שקצת
13 מתמצא באינטרנט יודע שאכן כך הם פני הדברים); לא הבינתי גם מה הקשר בין יכולותיו
14 הכלכליות של התובע לבין בירור האמת העובדתית בדבר זהותו כאבי הקטינה (ראה
15 החלטתי בעמ' 82 שורה 20).
- 16 זאת ועוד: גם **אם** התובע "לוקה" באי-מוסריות כזאת או אחרת – האם זה מה שצריך
17 למנוע מהקטינה את ידיעתה בדבר אביה-מולידה?? וכי רק אדם המגיע ל"שלמות מוסרית"
18 זכאי להיות אב לילדים? וכי **א**ם שמנהלת מערכת יחסים בו-זמנית עם שני אנשים הינה
19 **מוסרית** יותר?! אתמהה....
- 20
21 מנגד התרשמתי מעדותו של התובע ומחקירתו באופן חיובי, התובע לא ניסה להסתיר דבר 37
22 מבית המשפט, תשובותיו היו קוהרנטיות ועקביות, התובע הותיר בי רושם אמין עד מאד
23 **והנני נותן אמון מלא בגרסתו העובדתית**. (מניח אני כי תוצאת בדיקת הרקמות כפי
24 שאחליט עליה בהמשך, מן הסתם תעיד בדיעבד האם צדקתי בתיתי את אמוני בגירסת
25 התובע....)
- 26
27 סיכומי של דבר, שוכנעתי כי יש רגליים לטענתו של התובע כי הינו אבי הקטינה, מדובר 38
28 בקטינה מן הפנויה, אין כל חשש לממזרות במידה והתובע יימצא כאביה, המלצות
29 המומחים שמונו ע"י בית המשפט הינם באופן חד משמעי בעד עריכת הבדיקה על מנת
30 שהקטינה תדע בבירור מיהו אביה, כשהשיקול הראשוני והבסיסי שאמור להנחות את בית
31 המשפט הינו **טובת הקטינה**; היינו על ביהמ"ש לשאול עצמו: ככל שאכן התובע הינו אביה
32 מולידה של הקטינה, האם טובתה של הקטינה היא שתמשיך לחיות את חייה הלכה למעשה
33 ללא כל קשר עם אביה, במסגרת הסיפור שנשתל אצלה ע"י הצדדים מאז ינקותה לפיה
34 הנתבע הינו אביה, כשהינה מודעת - כך עפ"י ממצאי בדיקות המומחים - לעננה הכבדה
35 בדבר האבהות עליה? או שמא מוטב לה לברר את האמת בעניין האבהות גם אם התוצאה
36 עלולה לנפץ את הנרטיב שבמסגרתו גדלה עד הלום?
37

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

39. **בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי עצם ידיעת הקטין את זהות אביו הינה טובתו, ודווקא המצב הקיים של חוסר וודאות, בפרט שהינו מלווה בניתוק הקשר, עומד בניגוד לטובת הילד, וחידוש הקשר שבין הקטין לאביו ככל שיתברר כי אכן הוא האב, צפוי להיטיב עם הקטין ועולה בקנה אחד עם טובתו ושלומו הנפשי, כל זה מעבר לעצם זכות היסוד של הקטין לדעת מיהו אביו. (בש"א 56678/06; תמ"ש 7530/08; ע"א 7155/96; בע"מ 707/05; תמ"ש 6513-11-08 ועוד).**
- במקום אחר דנה הפסיקה אף בנזקים הרגשיים, הנפשיים וההתפתחותיים הרבים העלולים להתרגש על קטין שאבהותו מוטלת בספק (תמ"ש 76760/01; תמ"ש 87471/00). ובעניינו כאמור, המומחים בחוות דעתם כבר עמדו על העובדה כי הקטינה **מודעת** לעננה ולמחלוקת בעניין האבהות, אומנם בגילה הצעיר ייתכן והמושג 'אבא ביולוגי' איננו נהיר לה כפי שהינו נהיר לנו, אך הינה מודעת לכך כי "משהו קורה" בעניין "אבא".
- ההלכה הפסוקה קובעת איפוא במפורש כי על בית המשפט לעשות את כל הנדרש על מנת לחסוך מקטין את הסיכונים והנזקים שהסבירות להתקיימותם בכך שאביו לא יהיה קיים בעולמו, עולים על כל חשש מנזק אחר.**
40. **לכל הנ"ל נוסף כי כאשר הקטין נולד לאישה פנויה ואין חשש שהבדיקה תפגע במעמדו האישי ובכשרותו של הקטין, כי אז נוטה הפסיקה לאפשר את ביצוע הבדיקה הגנטית ביתר שאת (בר"ע 1364/04 סעיף 15 סיפא שם; בש"א 56678/06).**
41. לעניין החשש מפני ניפוץ הסיפור שהוטמע בקטינה כי הנתבע הינו אביה, הרי שלאור גילה הצעיר של הקטינה (3.5) כבר חיוו המומחים את דעתם כי במידה והגילוי לקטינה יבוצע באופן מבוקר ובלווי טיפולי-מקצועי, ניתן יהיה לעשות זאת בדרך שתמנע נזק מהקטינה.
- ולכל הנ"ל יש להוסיף:**
42. **עידן הרשתות החברתיות: לטעמי יש גם לתת משקל רב לעובדה כי כיום אנו חיים בדור הפייסבוק, הטוויטר ושאר הרשתות החברתיות – שיקול שמטבע הדברים לא נלקח בחשבון בעבר בתביעות מסוג זה - ואסביר:**
- תביעות האבהות השגרתיות המוגשות לביהמ"ש הינם מסוג שהא"ם היא זו שתובעת להכיר באבהותו של נתבע, היינו האב הביולוגי נגרר בעל כורחו להליך השיפוטי, וככל שביהמ"ש יקבע בסופו של דבר משיקולים כאלו ואחרים כי יש למנוע את בירור האמת העובדתית, מן הסתם הנתבע "ישמח" בתוצאה על כל משמעויותיה המשפטיות והאמת תיקבר אי-שם, לפחות עד שהקטינה תעבור את גיל הבגירות ואף יותר מכך; לא כך בתביעות מסוג התביעה דנן, שבה האב הביולוגי הוא התובע והוא זה שחפץ איפוא בגילוי האמת בפני הקטינה: בתביעות מסוג זה שנידונו עד היום, כשביהמ"ש היה מגיע למסקנה כי אין לברר את האמת העובדתית והתביעה הייתה נדחית והתיק היה נסגר – מה עוד יכול היה התובע לעשות?

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

- 1 ברגע שתביעתו נדחתה והתיק היה נסגר, משמעות הדברים שאין לו כל "זכויות" על הקטינה
- 2 ולא הייתה לו כל יכולת להגיע אל הקטינה (ואם היה מנסה, היה ניתן למנוע זאת באמצעות
- 3 צווי מניעה/הטרדה כאלו ואחרים), והאמת הייתה אכן "נקברת" אי-שם והקטינה לא
- 4 הייתה נחשפת לאותה אמת שביהמ"ש קבע כי הינה "מזיקה" לה.
- 5 לא כך הדבר כיום ולא ניתן להתחמק מליתן הדעת על כך: כיום, בעידן האינטרנט והרשתות
- 6 החברתיות, לכל ילד מרגע שהינו יודע קרוא וכתוב, כבר בכתה א-ב, יש חשבון פייסבוק,
- 7 טוויטר, צ'אט ואין כל בעיה להגיע אליו! נתאר לעצמינו שביהמ"ש מגיע בתיק דנן למסקנה
- 8 כי אכן טובת הקטינה הספציפית לא לדעת מיהו אביה הביולוגי והתיק היה נסגר –
- 9 וכי הנתבע ו/או בני משפחתו היו מוותרים!! הלא מדובר כאן ברגש – רגש אבהי – שלא
- 10 ניתן לכבוש אותו! היעלה על הדעת כי אב ביולוגי יסכים עם תוצאה משפטית החוסמת אותו
- 11 מלהיות אביה של הקטינה?? בדורות קודמים לא הייתה לו ברירה – לא כך בדור הזה:
- 12 הנתבע מכיר את הקטינה, יודע את שמה, לנתבע ישנם ילדים גדולים שגם הם היו רוצים
- 13 בקשר עם הקטינה, ולא מן הנמנע כי בעוד מספר שנים מועט (3-4-5 שנים!) כשהקטינה דנן
- 14 תפתח חשבון פייסבוק, ניתן יהיה בקלות להגיע אליה ולחשוף אותה לזהותו האמיתי של
- 15 אביה – או אז זהותו של אביה הביולוגי תיחשף לפניו באופן בלתי מבוקר והנזק שעלול
- 16 להיגרם לקטינה עלול להיות קשה ביותר!! למעשה מי יסורנו??
- 17 בפרט בנידון דידן, שמסקנתם של המומחים הינה שהקטינה מודעת באופן כזה או אחר
- 18 ('מודעות' המתאימה כמובן לגילה הצעיר) למחלוקת בדבר האבהות, כמו כן התובע איננו
- 19 בגדר 'אדם זר' עבורה, הלא התובע ו/או משפחתו יוכלו בקלות להגיע לחשבון הפייסבוק
- 20 שלה (וכי ניתן באופן מעשי למנוע זאת!! מהתובע?? ממי מבני משפחתו??) ואט אט יחשפו
- 21 אותה לזהותו של התובע כאביה הביולוגי, באופן לא מבוקר, דרך אימיילים/פייסבוק וכיו"ב
- 22 – האם ניתן בכלל לשער את הנזק הפסיכולוגי והרגשי שייגרם לקטינה!!!
- 23
- 24 שלא לדבר על הנזק שייגרם לה במידה ובהמשך, לאחר שתהיה בקשר כזה או אחר עם אביה
- 25 מולידה ואולי אף תשמח מכך, תיחשף ע"י הנתבע ו/או משפחתו לכך שהנתבעת היא זו
- 26 שמנעה את הקשר שלה במשך השנים עם התובע – האם ניתן לשער את מידת נזק שעלול
- 27 להיגרם לקטינה כתוצאה מהיחשפותה למידע זה?? עד כדי כעס על אימה ואולי אף ניתוק
- 28 קשרים עימה באופן כזה או אחר??
- 29
- 30 ואכן ד"ר שרון בחקירתו נשאל על ידי בעניין זה ופרט באריכות כיצד דבר שכזה בהחלט
- 31 יכול לקרות כיום ואם הוא יקרה הרי שהנזקים עלולים להיות קשים ביותר – מפאת
- 32 חשיבות הדברים אביא אותם כלשונם ולא אסתפק בהפנייתם לפרוטוקול:
- 33 ש. נניח שנוגיע למסקנה שלא צריך לערוך בדיקת רקמות. הילדה מגיעה לגיל 18. על סמך
- 34 הנתונים היום החלטנו שטובתה לא לדעת מי אביה. הילדה הגיעה לגיל 18, יש למר ג.
- 35 תמונות עם הקטינה, בגיל 18 היא יכולה לעשות מה שהיא רוצה, ומר ג. יגיד לה לא רק

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

שאני אבא, מגיל 3 רצייתי להיות אבא שלך ואימא שלך מנעה ממני. רק הערכות
מקצועיות, נתקלת במקרים כאלה, מה יכולת ההשפעה של דבר כזה.
ת. ההשפעה של דבר כזה יכולה להיות קשה. אני כן חושב שהתייחסתי לזה לא בהכרח
גיל 18, תמיד קיים גם הסיכון לאיזה חשיפה לא מכוונת. בסה"כ הדברים היום לא רק מר
ג., זו אשתי, ילדיו, של מר ג.. בגיל 10 לילדה יש פייסבוק והיא מתכתבת עם אחיינו של
מר ג. שאומר לה: את הבת של ג., ועולמה מתחיל להודעו. מה היתרון בלעשות הדברים
כשהיא צעירה, והדברים בשליטה, אפשר להסביר לה, לעשות את זה בליווי מקצועי. אנו
לא בעידן של פעם, האינפורמציה עוברת מצד לצד ואתה לא יודע.
ש. מה זה עלול לעשות להשפעה של הקטינה ביחס לאימא שלה, בהנחה שמר ג. לא
משנה הדמות, תראה לה אני ניסיתי להיות אבא שלך. כאן מר ג. יבוא, אני רצייתי, גיל 3
להיות אבא שלך ואימא שלך מנעה ממני באמצעות הליכים משפטיים. עד עכשיו הילדה
עם אימא שלה, מה זה יכול לעשות ליחסים של הקטינה עם אימא שלה.
ת. זה יכול להזיק מאוד. כל המצב הזה, זה מה שאנו אומרים, בגלל זה אני כותב אור
השמש מחמא. כל הספקולציות האלה, אפשר לעשות ספקולציה על יחסיה עם אימא
שלה, עם מר ק., עם האחים שלה, נעזוב את הקרובים. יש עניין מאוד חשוב, האם ילד
מרגיש שהוא יכול לסמוך על עולם המבוגרים או לא. כאשר ילד מגלה בגיל 6, 7, או
חמור מזה 14, כשהוא בשלב של למרוד, שכל מה שאמרו לו ולימדו אותו לא היה נכון.
זה מאוד בעייתי. ילד צריך לדעת שמה שמספרים לו זה פחות או יותר האמת,
כשמספרים לו בצורה התואמת לגילו. כשילד מגלה בגיל כלשהו שכל שידע על עצמו לא
נכון, זו ידיעה מאוד קשה שיכולה לפגום לא רק ביחסים שלו עם אימא שלו שחשובה
מאוד, אלא באיזה מידה אני נותן אמון, אם על אימא שלי אני לא יכול לסמוך, איך אני
יכול לסמוך על המורה, וכו'.

ש. מה מידת הנזק שיכולה להיגרם בין האימא לבת. היא עכשיו אחרי שהראו לה
תכתובות, וכו', אימא שלי מנעה ממני לדעת מי אבי האמיתי.
ת. זה יכול מאוד להזיק.

(עמ' 34 לפר' ש' 25 ואילך עד עמ' 35 ש' 20 - למרות שהדבר
לא צויין בפרוטוקול, כל הקטע הנ"ל הינו תשובות של
המומחה לשאלות ביהמ"ש)

43. אגב, לטעמי יש להורות למומחים מעתה ואילך בסוג זה של תביעות, להתייחס לסוגייה זו
כחלק אינטגרלי מחוות דעתם, שכן יש בכך כדי להשפיע על שיקולי ה'בעד' וה'נגד'
ובהחלט אף יתכן כי יהיה ביד שיקול זה כדי להכריע את הכף ולא ניתן להתחמק מכך.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
44. לשם השלמת הדברים יצויין בהמשך לסעיף 35 לעיל – כי מיד לאחר שד"ר שרון השמיע את דבריו אלו לעניין עידן הרשתות החברתיות והקלות שבה יוכל התובע להגיע לקטינה, עימתתי את הנתבעים עם דברים אלו ושאלתיים האם לאור מה ששמעו הינם מוכנים לשקול בדעתם בשנית להסיר את התנגדותם; הלא אם ביהמ"ש יקבל את טענותיהם ויסגור התיק – הנתבע ו/או משפחתו יגיעו לקטינה בעתיד והנזק שעלול להיגרם לקטינה מי יסורנו! הדבר אף עלול להגיע עד כדי 'מרידה' בנתבעים ובסמכותם ההורית מתוך כעס שהסתירו ממנה את אביה האמיתי! **הנתבעים אף לא הנידו עפעף לשמע הדברים והמשיכו בהתנגדותם מבלי שהיו מוכנים להתייחס עניינית לאמור...**
45. סיכומי של דבר ולאור כל האמור, ולאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, חקירת המומחים, ולאחר שהתרשמתי היטב הן מהצדדים והן מהמומחים, **לא מצאתי כל סיבה לסטות מהמלצת המומחים ושוכנעתי כי סטייה מההמלצה איננה מתיישבת עם טובתה של הקטינה הספציפית העומדת לפנינו, ועל כן אני מורה על עריכת בדיקה לסיווג רקמות כדלקמן:**
- הצדדים - הגב' א.י.ת.ז. ***** ומר א.ג.ת.ז. ***** , יחד עם הקטינה א.ק.ת.ז. ***** – מופנים בזה לבדיקת רקמות לשם קביעת האבהות; הבדיקה תערך ע"י *****.
- המכון*****ישלח את תוצאת הבדיקה בשלב זה לביהמ"ש בלבד.**
- בהוצאות הבדיקה יישאו הצדדים בחלקים שווים.
46. **חוב הנתבעים בהוצאות התובע:** לא אוכל שלא להביא בחשבון לעניין זה את התרשמותי השלילית ממהימנות הנתבעים ואת התנהלותם הדיונית השלילית, אשר ניסו בכל דרך אפשרית לסכל את אי-בירור האמת העובדתית, בין היתר ניסו להטעות את ביהמ"ש בדבר גירסתם העובדתית ולאחר מכן למשוך את הזמן ולהאריך את ההליכים כמה שיותר כפי שפירטתי לעיל ובהחלטותי הקודמות, בנוסף יש לקחת בחשבון כי בשל התנגדותם לבדיקת הרקמות ותגובתם חסרת תום הלב כאמור בסעיף 14 לעיל, נאלץ בית המשפט להורות על עריכת חוות הדעת שבמחצית עלותה נשא התובע (כ-9,500 ₪) ולקיים דיונים ארוכים וחקירות ארוכות (ב"כ התובע הינו מת"א ויש לקחת זאת בחשבון לעניין שכרו), כאשר אילו הנתבעים היו מסתפקים בתסקיר ונוהגים בתום לב ולא מתנגדים לאי-בירור האמת העובדתית, כל ההליך היה נחסך.
- לעניין התנהלותם השלילית של הנתבעים רואה אני לנכון להפנות להחלטותיי בפרוטוקולי הדיונים: עמ' 12, עמ' 58 שורה 17, עמ' 61 שורה 5, עמ' 64 שורה 13, עמ' 67 שורה 13, עמ' 71, עמ' 80 שורה 13, עמ' 83 שורה 20, עמ' 85 שורה 12.
- לאור האמור רואה אני לנכון לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, בהוצאות התובע בסך כולל של 30,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 ימים מהיום.**

בית משפט לענייני משפחה בקריות

27.12.12

תמ"ש 3888-03-11 ג' י ואח'

47. עיכוב ביצוע: במידה והנתבעים יחליטו להגיש בקשת רשות ערעור על החלטה זו, הרי שבמאזן הנוחות בין הצדדים – ולדידי אחד הצדדים, אולי אף העיקרי מביניהם, הינה הקטינה(!) – בשוקלי את הנזק (לקטינה!) שייגרם כתוצאה מדחיית הבדיקה לתקופה נוספת, לבין האפשרות שבקשת רשות הערעור תתקבל, אינני מוצא לנכון לעכב את ביצוע החלטתי זו ואת ביצוע הבדיקה, שכן במידה והבר"ע תידחה, נמצאנו פוגעים בטובת הקטינה בכך שעכבנו את ביצוע הבדיקה; יחד עם זאת ועל מנת שלא לסכל את האפשרות שמא הבר"ע תתקבל (שמשמעותה תהיה ייתור הבדיקה), קבעתי בסעיף 45 סיפא לעיל, כי תוצאות הבדיקה יישלחו בשלב זה לביהמ"ש בלבד וככל שהדבר יקרה טרם ההכרעה בבר"ע, התוצאה תישאר חסויה ולא תועבר לאף גורם לרבות לא לצדדים ו/או באי כוחם, ורק אם וכאשר הבר"ע תידחה, ניתן יהיה להעביר את תוצאות הבדיקה לצדדים ולבאי-כוחם וליתן פסק-דין על סמך הבדיקה.

לעניין זה על הנתבעים להודיע לבית המשפט במידה ויחליטו להגיש בר"ע על מנת שאוכל ליתן הוראת מתאימה למזכירות לעניין החיסיון.

במידה ואכן יוגש בר"ע, יהיה רשאי התובע לפנות לערכאת הערעור בבקשה לקיים הדיון מוקדם ככל האפשר בשל הנזק הנגרם לקטינה כתוצאה מהתמשכות ההליך, כפי שביהמ"ש המחוזי עצמו עמד על כך בהחלטתו ברמ"ש 12899-02-12 וכפי שהמומחה הצביע על כך בעדותו בעמ' 34 לפרו' ש' 2-24.

ניתן היום, יד' טבת תשע"ג, 27 דצמבר 2012, בהעדר הצדדים.

אריה נאמן, שופט

מנהל המנ"ת ימציא פסיקתא לחתימתי לעניין ביצוע הבדיקה (תוך שימת לב לעניין החיסיון כאמור לעיל) - פסיקתא שתשלח למכון *****.

המזכירות תמציא ההחלטה לכל אחד מן הצדדים ותעלה אלי התיק עם קבלת תוצאות המעבדה.

תזכורת מעקב מנ"ת – 31.3.13

ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.